

MELYIKET KÖNNYEBB MONDANI?

2013. október 20.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Ma az időmet úgy akarom kihasználni, hogy mindenképpen jó sáfára legyek, mivel a földnek a ‘pajzsai’ vannak jelen, a *hit pajzsai* nagy számban és az interneten is hallgatnak minket. Sajnálom, amikor ezt a hitet nem fogjuk egybe hétről-hétre, és nem *célozzuk* meg valami irányába. Ma ezt megtesszük együtt.

Az imádság, ami nagyon a szívemen van, azt ma el fogjuk mondani együtt, és még novemberben is. Arról van szó, hogy amikor Jézus meghalt a kereszten, és a vére kifolyt, akkor egyikünk sem volt ott. Viszont megadatott nekünk az a kiváltság, hogy ezt megismerhettük, és odaállhatunk hitben a keresztnél alá, s *érvényesíthetjük* a *szent vér jogát* az életünkre.

Ezt együtt fogjuk most megtenni. Oly módon fogjuk ezt most megtenni, hogy mindenki a kezébe vesz *egy ügyet*, egy dolgot, egy helyzetet, vagy egy személyt, ami réges-régen nem akar megmozdulni. Mindannyiunknak van ilyen az életünkben, amiért régen hitben vagyunk, régen megtesszük a megvallásunkat, és valahogy nem jutunk egyről a kettőre vele.

Van ilyen biztos, nem egy és kettő, de ha nem olyan régi dolog, az sem olyan nagy baj. Vegyél egyet elő a szívedről, amiben *teljes hitben* állsz. Vedd azt a kezébe, s miközben az Igét valljuk, közben *emeld fel* azt a szívedben a trón elé, és rá fogjuk *helyezni* a *szent vért*.

A *szent vér megszólal*, és olyan dolgokat fog *cselekedni* a hitünk által, amit nem is gondoltunk volna, hogy Isten beteljesíti, ha *összefogjuk* a hitünket. Ezt rendszeresen imádkozzuk az imakörökben is, rendszeresen imádkozom otthon is a családtagokkal. De most együtt fogjuk ezt tenni, egybe fogjuk fogni a hitünket.

A <i>legmagasabb hit cselekedett</i> az életünkben, amikor <i>megvalljuk az Igét</i> és azt a szívünkben tesszük. Az a <i>szent vér</i> mindannyiunkért kifolyt a Golgotán, és ez a vér szent, élő és örök. Ez Istennek és a Szent Szellemnek a vére egyben. És ez fog <i>megszólalni</i> az életünk dolgai felett. Fogjuk érezni nagy gyorsasággal azokat az <i>áttöréseket</i>, amire eddig vártunk.

Ezt fogjuk most tenni, közösen imádkozunk. Ez az ima a kék Imakönyv 114. oldalán a „Veszek a szent vérből” címmel található. Az Igét most az ajkainkra vesszük. Az ima közös elmondására kerül sor. Ez az imádság, amit most elmondtunk, *ajándékokat* is hozott, tapasztalható volt a gyógyulás több területen.

Érzékelhető az életünkben, amikor *hivatkozunk* a *szent vérré*. Hatalmas erővel *megmozdul* Isten és munkába lép. Ebben az imádságban minden egyes pontja benne van, hogy miért *hivatkozunk* a *szent vérré*, és a *szent vér bizony megszólal*. Köszönöm, hogy együtt voltatok ebben velem.

Nem akarom ma a betűvel megölni a Szellemet, nagyon óvatos leszek, hogy mennyit mondok a jegyzeteimből. Mert láttatok már olyan vasárnapot, amikor egyáltalán nem arról volt szó, ami a jegyzetekben volt. Amit a Szellem készít, és amit el kell itt mondanom, az nem mindig egyezik, de elindulunk ezen a vonalon.

KOLOSSE 1,12–14.

12. Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

14. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése;

Ez a három igevers, magában hordozza az *egész* Evangéliumot, az elejétől a végéig. Nagyon gazdag *kijelentések* vannak benne. Egy örökségről beszél itt az Ige, egy olyan *örökségről*, amit nem vehet el mindenki. Nem vehet részt benne mindenki, csak az – olvassuk –, akit az Atya *alkalmassá tesz* arra.

Nagyon érdekes, olvassátok el. – *Alkalmassá tesz* minket arra, hogy ebben az örökségben részt vegyünk. Ezt az Atya kell, hogy elvégezze. Mivel teszi ezt? Valamivel alkalmassá tesz minket arra, hogy abban az örökségben, abban a királyságban részt vehessünk.

Meg kell, hogy *mosson a szent vérével* – ahogy írja is –, hogy a bűnöknek eltörlése *váltás* az Ő vére által. Az Ő vérével megmosottnak kell lenni ahhoz, hogy valaki ebben a *királyságban* részt vehessen, hogy részvételünk lehessen ott, hogy bemehessünk oda.

Megszabadított minket a sötétség hatalmából – írja a Biblia. Vagyis *nem kilopott* minket az Atya ebből a bűn birodalmából, hanem egy *óriási váltsággal* kiszabadított minket. Kiváltott, *váltásdíjat fizetett*, nagyon drága árat fizetett értünk, hogy minket abból a birodalomból kivehessen.

S miután *kivett* minket a sötétség birodalmából – így írja –, nem hagyott a senki földjén. Azt is megtehetette volna, hogy onnan kiszabadít, és most már boldogulj magad. De nem ezt tette. Hanem *általvitt*! Megfogott minket, megtisztított minket és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába. Ez egy királyság.

Vagyis, részvételre alkalmassá tett és *áthelyezett* minket egy másik birodalomba, a világosság birodalmába. Ez a birodalom úgy szól, hogy *kihoztalak* téged onnan, hogy *bevihezzek* ide. És ismered-e ezt, ahol most vagyunk, mert ebben benne vagyunk. Ennek a birodalomnak a *részesei* vagyunk.

Most ott vagyunk ebben a birodalomban, az ő szerelmes Fiának a királyságában. Múlt időben írja, hogy *általvitt* az Ő szerelmes Fiának királyságába, s ott vagyunk. Oda *tartozunk*, annak vagyunk részei. Alkalmassá tett minket, hogy ott az örökségnek részesei lehessünk. És tagjai vagyunk ennek a birodalomnak, a *világosság* birodalmának. Felmerül a kérdés akkor...

Mert amikor én időzök az Igével, mindig kérdések jönnek a szívemre. És ha nekem felmerül, akkor gondolom nektek is, hogy amikor az ember ebbe a gyönyörű birodalomba átkerül és valóban részese és tagja lesz ennek, hogyan lehet akkor az, hogy mégis megtörténnek olyan dolgok az életünkben, aminek soha *nem lett volna szabad megtörténni*, ha az ember felett ott van a szent vér, és megmosta őt.

Másrészt pedig *miért nem történnek meg* olyan dolgok, amelyekben pedig hiszünk? Úgy gondoljuk, hogy hitben állunk és nem jönnek. Mi lehet az oka ennek, hogy *korlátokba* ütközünk, amikor ennek a gyönyörű birodalomnak részesei lettünk?

A kulcs a *hatalom* átvételében van. Isten egy hatalmat adott nekünk. Azt mondta, hogy amit *megtiltunk* a földön, a mennyben is tiltva lesz. És ezt a hatalmat a keresztények gyakorolják, vagy csak egy bizonyos ideig gyakorolják, és azután feladják.

Ez a hatalom egy nagyon *valóságos* dolog. Úgy szól ez, amit egy szolgától írtam le, most szeretném nektek felolvasni: *szabad kezet kapunk a kormányzásra ebben a királyságban!* Abban az értelemben, hogy *mi történhet meg* az életünkben. Te az Ő hatalmán állsz meg, mert hatalmat *adott* neked. Az Ő Igéjén állsz meg, mert *odaadta* az Igéjét.

És Ő abban, ahogy te *döntesz*, hogy mit *engedsz meg*, és mit nem, *megtámogat* téged az Ő erejével, az Ő hatalmával. A menny teljes erejével a *segítségére* jön, ha kell, ha szükséges ahhoz, hogy az beteljesedjen.

Amíg te az *Igén állsz*, addig Ő *hadakozik* érted. Amíg *hitben állsz*, addig Ő végzi a *munkát* a háttérben. Ennek a birodalomnak a kulcsa, hogy megláttassék az, ami mind nekünk adott, a *hatalmunk gyakorlása*. Dicsőség Istennek!

Régen APEH-nek, most NAV-nak hívják. Amikor *eltörölnek* ott egy régi adótartozásodat, akkor jöhet-e a behajtó, hogy elvegye az ingóságaidat? Nem! Ha eltöröltetett az az *adósságod*, akkor nem jöhet a végrehajtó.

És nem egy ilyen természetfeletti imaválaszunk van a gyülekezeti Testben. Az imakörösök jelezték és e-mailben is kapok jelentéseket, hogy *eltöröltek* kisebb-nagyobb összegeket. Megtörtént, mert megkértük. Ha eltörölték azt az adósságot, akkor nem jöhet a behajtó. Nem vihet el semmit, mert már valaki kifizette. Pontosan ez a helyzet a *bűneink* eltörlésével is.

1JÁNOS 1,7.

7. Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Mondjuk együtt: *Megtisztít minket minden bűntől!* A minden szó kizárja azt, hogy egy is hátra maradt volna, ami még téged terhel. Mert a minden, magába foglal *mindent*. Egyszer egy kutató végzett egy nagyon alapos kutatást ezzel a szóval kapcsolatban, hogy ‘minden’.

Viccszámba megy nekem. De arra a következtetésre jutott, hogy a minden magába foglalja a *mindent*. Vagyis nem marad belőle ki semmi, amit valaha *el tudtál követni*, vagy *el fogsz követni*, minden bűnűktől megtisztított.

Nagyon érdekes dolog ebben az igeversben – hogyha utána néz az ember a Biblia-programok segítségével, mert nem vagyok tudós –, akkor *folyamatos jelen idő* áll ott a *görögben* és az *angolban* is így olvasod.

Tehát egy *folyamatos jelen* idejű, mindenkor működő *szent vér lüktetés* van az életünk felett. Ez nem egy egyszeri cselekedett, hogy megtisztított minket, mert *nem múlt időben* írja. Hanem az Ő Fiának vére egy tisztítást végez folytonosan. *Folyton-folyvást tisztít* minket, miközben itt a földön éljük az életünket. Minden bűntől folytonosan *tiszták* vagyunk.

Azt jelenti ez, hogy a bűneink eltörlése által, amit olvastunk az előbb a Kolosse levélben, hogy az Ő szent vére által történt. A bűneink *eltörlését* írja. Olyan, mintha el sem követted volna azokat. Van-e olyan földi bíróság, ahol vétkes vagy valamiért, mert te azt elkövetted, és mégis felmentenek, ártatlannak nyilvánítanak és kiengednek, hogy azt nem cselekedted meg?

Felmentést kapsz, mert ártatlannak találtattál. Ezt cselekedte meg velünk a szent vér. Fel nem fogható szinte emberi ésszel, csak a szív tudja.

Amikor ezeket hallod, balzsamossá válik. A Szent Szellem bizonyosságot tesz, s tudod, hogy így van. Az ész nagyon nehezen fogja ezeket fel. Ez azt jelenti, hogy egy *bűnmentes* életet élhetünk, erről szólok még egy keveset majd. Amikor majd Jézus megjelenik érettünk, azt mondja a Szent Írás, hogy *bűn nélkül* fog megjelenni érettünk.

ZSIDÓ 9,28.

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségükre azoknak, akik várják Őt.

Ő elvitte ezeket. A kérdés az, hogy te *várod-e* Őt? Mi sokan vagyunk itt, akik nagyon várjuk Őt. Nem azért, mintha itt rossz lenne, mert az Úr ezeket a pillanatokat is, amit itt élünk, *örömteljessé* teszi a számunkra az Ő közösségében.

De azért csak tudjuk, hogy odaát sokkal jobb. És érzi azt az ember, hogy miket készít az Úr, az Őt szeretőknek. És azt írja, hogy az *eljövendő világnak* az erőit, már ízlelgettetni velünk, megengedi, hogy ízlelgessük azokat. Tudjuk, hogy az *eljövendő világ* sokkal jobb lesz, de most még itt *helyt kell állnunk*.

Ha azonban Jézus értünk jön, mi, akik várjuk Őt, azokat fogja elvinni. Bűn nélkül fog megjelenni. Ez azt jelenti, hogy a *bűn nem akadály* a mi elvitelünkkel [az elragadtatáskor]. Ugyanis a Biblia azt tanítja, hogy Ő azért jelent meg – így írja szó szerint az 1János 3,5 –, hogy a mi *bűneinket elvegye*. És így folytatja: Őbenne *nincs* bűn!

Az ember egy pillanatra megáll és elgondolkodik, hogyha Jézus azért jelent meg, hogy a mi bűneinket *elvegye*, akkor ezek a bűnök *rajta* voltak. Írja is, hogy *elhordoztattak*. Akkor hogyan lehet, hogy Őbenne még sincs bűn? Úgy folytatja: és Őbenne *nincs bűn*. Hova lettek?

Olvasod egy mondaton belül, hogy azért jött, hogy a mi bűneinket *elvegye*, és Őbenne *nincs* bűn. Hová lettek? Közte történt valami. Kereszthalál, feltámadás és az *új teremtettség* valósága. Valami hatalmas dolgot elvégzett Isten.

Nemcsak, hogy *Őbenne nincs bűn*, hanem azt írja, hogy mi pedig *Őbenne vagyunk*! Ha ezt fel tudjuk dolgozni, hogy amikor Ő megjelenik, akkor Ő bűn nélkül jön. Hogy Ő elhordozta a mi bűneinket, s most Őbenne nincs bűn – írja. És egy pár fejezettel arrébb, az 1János 5,20-ban azt olvasod, hogy mi pedig *Őbenne vagyunk*, akiben *nincs bűn*. Akkor *bennünk sem* lehet!

1JÁNOS 5,20.

20. De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ő az igaz Isten és az örök élet.

Vagyis igenis fel tudjuk ezt fogni, mert értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus *Krisztusban* vagyunk, akiben *nincsen bűn*. Isten *hatalmas megváltása* ez! Így folytatja: Ő az igaz Isten és az örök élet.

Isten gondoskodott arról, hogy ebben a földi életben, ahol járunk, ahol át van itatva a levegő a bűnnel, át vannak itatva az emberek gondolatai a bűnnel, át vannak itatva a szavak a bűnnel, még akkor is, ha te nem káromkodsz. A nyelvüket mások mocskosan használják.

Tehát, ha még magad büntelen életet is élsz, a *bűnnek az atmoszférájában*, a bűnnek a fertőjében élünk nap mint nap. És ennek ellenére Isten gondoskodik arról, hogy mi *büntelenek* vagyunk Őbenne. *Nem fog* rajtunk a bűn.

Ahhoz tudnám ezt hasonlítani, mint amikor a vasat és a rozsdamentes acélrudat kitesszük egymás mellé a kertbe, hosszú évekre. *Mindkettő* ki van téve ugyanannak az időjárási viszonyoknak, az esőnek, a fagynak, a hónak, a napsütésnek. Az egyik elkezd *rozsdásodni*, s eszi a rozsdát, és a másik ott *ragyog*, mert rozsdamentes, rajta nem fog a rozsdát.

Ugyanúgy a keresztényeken *nem foghat a bűn*. Úgy írja a Biblia, hogy a bűnnek *nincs hatalma*, a bűn tirajtatok nem uralkodik, mert Jézus *Krisztusban* vagytok, és *kegyelem* alatt vagytok. Isten ezt így végezte el, ebben a *hatalmas megváltásban* végezte el.

Gondoskodik arról, hogy ugyan e világban jársz, és *mégsem porosodik* meg a lábad. Megmossa a lábadat az *Ige fürdőjével* rendszeresen. Mint ahogy a tanítványoknak is megmutatta, kötényt kötött és megmosta a lábaikat.

Azért nagyon fontos ezt tudnunk, mert a bűn, mint *főnév* nem uralkodik rajtad. A bűnt, mint *cselekedetet*, lehet, hogy nap mint nap elköveted, de mégis *bűnmentesnek* tulajdonítatik az életed Istennél. Ezt felfogod-e, mint kegyelmet?

Vagyis a kereszténynek a *bűnhöz való viszonya* más, még, ha el is követi azokat, és ugyanolyan világi módon él is, mint az, aki nem is ismeri a Megváltót, másként van a megmérettetése. *Megigazultnak tulajdonítatik*, ugyanolyan igaznak tulajdonítatik, mint az Úr Jézus, akiben van, akiben Isten őt tekinti.

És tudjátok meg, hogy az Ószövetségben a papoknak kötelességük volt rituális *mosakodásokban* részt venni, mielőtt Isten színe előtt megjelenhettek. Rendszeresen meg kellett mosniuk a kezüket és lábukat, naponta sokszor. Azok, akik a tekercseket másolták, minden egyes mozdulás előtt, mielőtt leültek írni, meg kellett mosakodniuk. Olyan szigorú előírások voltak Isten *jelenlétébe* való bemenetelre.

Nekünk pedig, keresztényeknek *szabad bejárásunk* van oda a szent *vér által*, ami utat tört nekünk, és ami megmosott minket. Ahogy a fizikális testben a vér keringését a *szívnek a dobogása* és az érrendszerben való löktetés biztosítja, ugyanígy a Krisztus Testében az *Atya szerelmes szívének dobbanásai* hozzák azt, hogy ez a vér löktet a Krisztus Testében. És ahogy löktet, szétárad és folyik ez a vér, úgy tisztítja meg a hívőket.

Ezért tudunk mi a bűn ellenére, ami a világban van, dicsőségről dicsőségre *elváltozni*, mert a szent vér van felettünk, és a szent vér *tisztára mosott* minket. Az 1János 3. egy ilyen fejezet.

Mindig azt bontogatja: *azért jelent meg* Istennek Fia. Vagyis kell tudni a keresztényeknek, hogy *miért jelent meg* Istennek a Fia. Egy újabb gondolat ugyanebben a 3. fejezetben: azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

1JÁNOS 3,8.

8. ... Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Ez a mi életünkről szól. Vagyis az én életemben az ördög munkái le vannak rontva. Szeretném, ha mondanátok: – *Az én életemben az ördög munkái le vannak rontva, mert megjelent az Istennek Fia!*

Ez azt jelenti, hogy rajtad *nem ragadhat* meg az ördögnek a munkája. Rajtad nem ragadhat meg a betegség, ha azt hozná. És rajtad nem ragadhat meg a bűn, ha éppen azt hozná, mert Istennek Fia lerontotta azokat. Ez is *múlt időben* olvasható: Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Hogy hogyan megy ez végbe a mindennapi életünkben? Mert nincs olyan közöttünk, akit az ördög valamivel meg ne kísértett volna. Azt nem mondhatjuk, hogy nem próbálkozik, mert tudnánk most példákat hozni rá, hogy milyen elbánásban volt részünk, mit akart hozni ránk vagy ellenünk.

És ekkor kell azt megtudnod, hogy neked mit kell *tenni a hatalmad által*, amit kaptál. Te a *lábaid alá* kell, hogy *helyezzed* az ördögöt és minden munkáját, és az Isten *megrontja* őt. Ezt írja az Ige.

RÓMA 16,20.

20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar.

Kérdés, hogy *odahelyezted-e*? Itt jön a te *hatalmad*. Belehelyezted-e az életedbe a sátán minden gonoszságát a *lábad alá*? Mert a Krisztus Testében mi vagyunk az Úrnak a *lábai* is, Ő a fej. A *hatalom kulcsa* a vállainkon van, nem az ő fején, mert *nekünk adta*. Krisztus *Testének a vállain* vannak a hatalmi kulcsok. Neked kell *élni a hatalmaddal*, s a lábad alá helyezni!

És ha *odahelyezted*, ott fogja *megrontani* Isten azzal a hatalmas erővel, kenettel, angyali seregekkel, szent vezérrel és mindennel, ami csak a segítségedre kell, hogy jöjjön. Elvégi. Megrontatnak ezek a munkái az ördögnek, ha a lábad alá helyezted. Ezt senki nem tudja elvégezni az égvilágon helyetted.

Még egyszer olvasom: a békességnek Istene megrontja a sátánt a ti *lábaitok alatt* hamar. *Odahelyezted-e* mindazt, amivel az ördög piszkál? *Uralkodtál-e* felette, kijelentetted-e a hatalmadat, hogy *Jézus az Úr*, e fölött a betegség felett? Kijelentetted-e, hogy a te házadban Jézus az Úr minden viszálykodás felett? Kijelentetted-e, hogy Jézus az Úr az anyagi helyzeted felett?

Ha *kijelented*, abban a pillanatban *működésbe* lép ez a mechanizmus, amit látni kell a keresztényeknek, hogy miként működik. Amit csak eltervez az ellenség ellened, Isten *megrontja* a lábaid alatt. Neked *uralkodnod* kell felette az életben, mert ezt tanítja az Ige.

RÓMA 5,17.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik bőven vették a kegyelmet, és a megigazulás ajándékát megragadták.

A kereszthalálig a halál uralkodott az életben, olvasható a Róma 5,17-ben. Jézus Krisztus kereszthalálával pedig egy *új rend* jött elő. Te, aki Jézus Krisztus hívője vagy, *te uralkodsz* azáltal, hogy a bővülködő kegyelmet megragadtad, és a megigazultság ajándékát elvetted. Egy *másfajta uralmi rendszer* jött elő. A hívők vesznek uralmat.

A trónszéken ülsz Jézussal, és a kezekben van a királyi pálca, a hatalom jogara. S ha jön a betegség, és ki mered jelenteni, hogy „ezt nem!”, annak a betegségnek távoznia kell, mert a király parancsszava elhangzott. Neked kell parancsot adni, hogy ami téged megkísért, azt milyen ítélet illesse. Elfogadod-e, vagy élsz a hatalmaddal és uralkodsz felette. A király igenis uralkodik!

Te parancsolsz, és *Isten* betölti azt! Mondd meg nekem, hogy ez egy *jó felállás*? Ennél jobbat elképzelni sem lehet és igen egyszerű. A Bibliában nem azért írta le ezt Isten, hogy jó vastag legyen ez a könyv, hanem ezek a leírt szent igazságok *élnek* a szellemi birodalomban.

Ha te valamit *leállítasz* a hatalom szavával, hogy ez nem folyhat az életben, annak le kell *állnia*, és el kell távoznia, mert különben az Ige nem lenne igazság. Ezt szereti Isten, ha így fogod az Ő Szaván, ekkor gyönyörködik benned.

Mit teszel ilyenkor, amikor a királyi *jogart* kitartod? A szent *vért* tartod ki ellene, az ördögnek minden gonoszságával szemben. Ha *kitartod* a szent vért, az ördögnek *el kell mennie*. Ez volt a *váltság* éretted.

Ezért van az, hogyha valaki *rendszeresen* imádkozza a szent vért, *minden betegségnek* el kell távoznia az életéből, minden *gonosz munkának* meg kell törnie az élete felett. Minden *ellenséges folyamatnak* meg kell szakadnia, és el kell távoznia. Mert a szent vér – ez a királyi jogar –, s amikor kitartjuk, ez van az *ördög ellen*, és el kell, hogy menjen.

Ez egy nagyon jó csapatmunka: *te* uralkodsz, és *Isten* betölti azt. Ennél jobb felállást elképzelni sem lehet. Nem kell erőlködnöd. Annyit kér Isten, hogy menj be a *nyugodalomba*, mert ott békesség van. Oda menj be, és *onnan uralkodjál*. Nem kell harcolni az ördöggel. Ki kell *jelenteni* ezt a *hatalmadat*, mert ez valóságos. Olyan valóságos, mint ahogy le van írva. Úgy igaz.

A Máté evangéliumban Jézusnak egy gyógyítása kapcsán nagyon tanulságos részhez érkezünk, és olvasni szeretném ezt veletek. Meg fogjuk látni ebből a történetből, hogy a *bűn* és a *betegség* milyen szorosságban akar uralkodni az életünk felett, és azt is, hogy Jézus mit tanít erről.

MÁTÉ 9,1–4.

1. És hajóra szállva átkelt, és ment a maga városába.

2. És ímé, hoznak vala hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. És látva Jézus azoknak hitét, – Jézus mindig látja a hitet, ezért soha ne add fel a hitedet – monda a gutaütöttnek: Bízál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.

3. És ímé, némelyek az írástudók közül mondának magukban: Káromlást szól.

Mondták ezek az okos farizeusok, írástudók.

4. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben?

Jézus ma is *látja* mindannyitok *gondolatát*, nem tudod elrejteni. Én nem látom, szerencsére a másik sem látja, de Jézus látja ezeket. Kérd meg, hogy *világosítson rá* azokra, amelyek nincsenek az Ő tetszésére, mert úgy *jutsz előbbre*.

Kérd a segítségét ebben, hogy csak *olyan gondolataid* legyenek, amelyek az Ő tetszésére vannak, amiben Ő tud gyönyörködni. Közelebb kerülsz a közösségben hozzá majd. A

gondolataidat látja. Az ördög *nem látja*, ne félj tőle, az ördög csak akkor tájékozódik, amikor *kimondod* azt. Akkor viszont vesz magának egy poént és cselekszik.

MÁTÉ 9,4–6. 8.

4. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben?

5. Mert mi könnyebb, ezt mondani-é: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy ezt mondani: Kelj föl és járj?

Óriási tanulság van ebben a leckében. Jézus nem azzal bátorította, akit odahoztak, hogy rögtön kelj fel, vedd az ágyadat és járj. Hanem azt mondta, hogy a te *bűneid megbocsáttattak* néked. És ezen akadtak ki az írástudók, hogy hogyan mondhat ilyet? Kinek gondolja magát, Istennek? Isten Fiának mondták ezt különben.

De a lényeg, amit most meg kell látnunk, hogy ugyanúgy, téged is, ha nem veszel arról szellemi tudást, hogy a *bűneidtől fel vagy oldozva*, hogy benned nincsen bűn, mert Őbenne nincs bűn, ez *akadályozhat a gyógyulásban*.

Jézusnak ezért kellett mondania, hogy a te bűneid feloldoztattak, szabad vagy a bűneidtől, megbocsáttattak. Olvastuk, hogy a te bűneid pedig eltöröltettek. *Nem akadályozhat* semmi, amit a múltban tettél, hogy a jelen és a jövő *áldásaiban járjál*. Ez volt a *váltság*. Jézus ezt mondja:

6. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani, ekkor monda a gutaütöttek: Kelj föl, vedd a te ágyadat, és eredj haza.

Egy leckét kaptak a farizeusok ott.

8. A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

Halleluját akarunk erre zengeni, mert a hallelúja Istent dicséri most abban, hogy Isten ezt *elvégezte*. És a mai napon és minden napon elvégzi ezt a szemeink előtt. Felkelnek a tolókokból, a bénák gyógyulnak, a vérrákosok gyógyulnak, a vakoknak szemei nyílnak meg, szemüvegeket tesznek le, fülek nyílnak meg, mert a *bűn* már *nem akadály* többé.

A bűnért *váltság* volt a szent vér, és ezért Isten szabadon *meggyógyíthatja* az embereket. Egy szempillantásban teszi, nem tart neki egy pillantásnál tovább, és meggyógyítja az embereket, mert megteheti, mert a bűnt megbocsátotta. És a bűn és a betegség *karöltve* járnak az emberek életében.

A Zsoltárosnál is olvassuk ezt, amikor Dávid bátorítja magát, hogy áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. És hogyan folytatja? Aki *megbocsátja* minden bűnöd, *meggyógyítja* minden betegségedet. A bűnök és a betegségek *karöltve* látogatják az emberek életét, *ha hagyjuk*.

Ezért fontos mindenekfelett látnod, hogy te a szent vér által *megtisztultál minden bűntől*. A betegség *nem vehet hatalmat* feletted. Nem Isten kárhoztat, a te saját lelkiismereted kárhoztat, ha olyat tettél, mert benned van Isten Szelleme. És *magadat kell felmentened!*

Isten megbocsátott nekem, akkor én, hogyan jönnék ahhoz, hogy magamat ne mentsem fel, ha Ő felmentett? És meg kell bocsátanod magadnak, a másoknak és élni azt az életet, mintha az nem létezett volna. Ez a keresztény élet.

És a keresztények ennek ellenére – mert az ördög beviszi őket ebbe az utcába –, állandóan a bűnről beszélnek. A bűnmegvallásról, a bűnről és megint a bűnről. Mit tesznek ezzel? *Kárhoztatást szülnek a szívekben.*

Ezáltal *nem megy* a gyógyulás, *nem megy* az előbbre lépés, *nem megy* a bővölködés. És *nem lesz vonzóvá* az a keresztény élet, amit Isten tálcán kínál. Elvégezte érte az árat, csak el kellene venniük. Drága Úr Jézusunk van!

Látnunk kell a nagy különbséget az Ószövetség és az Újszövetség között. Az *Ószövetségben* az áldozatok – azt olvassuk a Zsidó levélben –, mindig a *bűnre emlékeztettek*, a bűntudatra emlékeztettek, hogy elkövettük azt a bűnt. *Nem* voltak képesek *megtisztítani* az ember lelkiismeretét. Azok az áldozatok évről-évre a bűnre emlékeztettek.

Ebből ki kell hallani, hogy az *újszövetségi* áldozat, az *egyszer* és mindenkorra való áldozat. Jézus Krisztus megáldozása a kereszten, az pedig a *megigazultságunkra* emlékeztet minket, *nem* a bűnre.

Ha nem voltál még képes magad *felmenteni* valami alól, ami miatt kárhoztatást érzel, akkor tekints az *áldozatra*, és mélyedj el a szent *vér* Igéen. És ha elmélyedsz, úgy fog tisztítani ez a tisztító munkája, hogy *lüktet* az életed felett.

Ez ott lesz feletted és *begyógyítja* azokat a régi sebeket. Lehet, hogy sebes a szíved: régi dolgok, az ördög cselekedte; a szeretteidtől kaptad azt a bántást, akiket legjobban szeretted. Azoknak be kell gyógyulni, és a szent vér fogja ezt a *lüktetéssel* elvégezni. Időznöd kell ezzel a gyönyörű és csodálatos *váltsággal*, a szent vérrel. Áldott legyen az Úr Jézus szent neve!

Egy régi ószövetségi történet még a mai napra és ebből tanulni fogunk. Az Ószövetséget akkor olvasgatjuk, ha van benne *tanulság*. Ha azt olvassuk ki belőle, hogy ezer ízigen megbünteti az atyák bűnét a fiakon, akkor csukd be ott a Bibliádat, ne ott olvasd. Mert nem megyünk előbbre vele. Ugyanis az egy másik időkorszak volt.

Lehet, hogy keresztények idézik majd neked ezt a verset, hogy azért vagy beteg, mert az *ük apuci* mit tett, és te az ő *generációs átkait* hordozod. Igen ám, csak azt nem tudják, hogy mi történt a *kereszthalálban* és a *feltámadásban*. Ezt nem tudja szegény. Világosítsd fel, ha ilyen keresztényekkel találkozol, mert találkozni ilyen keresztényekkel.

Dávidnak a történetét olvassuk most, amikor az amálekíták feldúlják Dávid városát. Egy olyan helyzetbe kerül a felkent Dávid, Istennek a szíve választotta... Találtam magamnak szívem szerint valót, írja Dávidról. Istennek a nagyon kedvence volt Dávid.

Olyan helyzetbe került, ahol legtöbbször közölünk azon a ponton talán azt mondták volna, hogy nahát, akkor itt feladom, itt a vég. Nézzük ezt meg, hogy a történet hogyan szól. Az ellenség felégette a táborát, amíg ő harcban volt.

És nemcsak hogy a táborát felégette, hanem kifosztotta, a családjait elvitte, a feleségeit, gyermekeiket, a javaikat elvitték. Semmi nem maradt, csak egy kiégett pusztaság, amikor ők visszajöttek a harcból.

1SÁMUEL 30,1–6.

1. És történt, hogy amikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezek, ímé az amálekíták betörték a déli vidékre és Siklágba, és levertek Siklágot, és felégették azt tűzzel.

2. És fogságba hurcolák az asszonyokat, akik benne voltak, kicsinytől fogva nagyig; senkit sem öltek meg, hanem elhurcolták, és elmentek az ő útjukra.
3. Mikor azért Dávid embereivel együtt a városba érkezék; ímé az tűzzel felégettetett, feleségeik, fiaik és leányaik pedig fogságba hurcoltattak.
4. Akkor Dávid és a nép, amely vele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejük sem volt a sírásra.
5. Dávidnak két felesége is fogságba hurcoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége.
6. És Dávid igen nagy szorultságba jutta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében.

Képzeld el ezt a siker embert, Dávidot, aki legyőzte az oroszánt, a medvét. Szabad kézzel tépte szét ezeket a vadállatokat. Legyőzte Góliátot a parittyájával. Persze kellett ott több is, minthogy eldobta a parittyáját.

De mi, akik ismerjük a Szent Szellemet, hogy hogyan működik, tudjuk. De legyőzte Góliátot, kijelentette ott a szavaival, hogy ma a fejedet veszem. Ismerte, hogy hogyan lehet *Istennel együttműködni*. Hatalmas győzelmei voltak Dávidnak.

És egy ilyen helyzetet, egy ilyen fordulatot hoz az ellenség, hogy a saját népe akarja megkövezni. Élet-halál helyzetbe került, amiből kimenekedés csak az Isten által van. Ilyenkor jön a természetfeletti. Amíg mi magunk tudunk *megoldásokat találni* valamire, addig Isten nem tud dicsőséget venni magának.

Addig általában nem is fordulunk Istenhez, mert kigondoljuk, hogy ezt fogjuk tenni, meg azt, erre ez a megoldás, arra meg az a megoldás, addig Isten *nem tud dicsőséget venni* abból a helyzetből, mert nem vettük bele. Ő kint rekedt. Ő tudna esetleg *jobbat hozni*, de te már eldöntötted, hogy így és így fogod tenni, és akkor emberi cselekedetektől cselekedtél.

Két óriási tanulságot fogunk leszűrni ebből a történetből. Az egyik, hogy Dávid ebben a nagy szorultságban, amiben volt, *nem* hagyta magát *elcsüggedni* ebben a helyzetben, hanem azt olvassuk, hogy Dávid azonban *megerősítette* magát az Úrban, az ő Istenében.

Hogyan tette ezt? Ott vannak körülötte és meg akarják kövezni a saját harcosai. Dávid azt a titkot tudta, hogy amikor minden látható remény elveszett, lehetetlennek tűnő a helyzet, fogja magát és elkezd *énekelni*: Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.

Vagyis elkezdte *erősíteni magát* a múltban. Hogy az Úr ekkora győzelmet hozott, amikor abban a bajban voltam, és ekkora győzelmet hozott, amikor az történt velem. És itt is *kimenekített* és ott is kimenekített. És ezekben az elmélkedésekben, hogy semmi jóról el ne feledkezzél, elkezdte magát *áldani* és *megerősíteni* az Úrban.

Felemelte saját magát abból a helyzetből. Senki egy szóval sem mondta, hogy bátorodjál, vagy én, majd segítségedre leszek. Saját magát *bátorította*, megerősítette magát az Úrtan. Keresztények, ezt meg kell tanulnunk! Amikor magunkat kell bátorítanunk, *megerősíteni* magunkat az Úrban, amikor egy ilyen helyzettel szembesülünk.

Amikor szorultságba kerülünk, amikor szorít az ellenség, és minden kis kimenekedési lehetőség is eltűnt, hogy talán itt vagy ott ki tudnék menekedni. Nem, nincs semmi a láthatóban az életben maradásra. Dávid *megerősítette magát* az Úrban.

Tudod-e, hogy nekünk van egy Vigasztalónk. Ő akkor tudja ezt elvégezni, hogy odaáll mellénk és segít, hogyha *hagyod magad megvigasztalni*. Sok ember kesereg és sorolja a bánatát, a baját és sajnáltatja magát.

De amíg magadat sajnáltatod, hogy a másiktól egy kis valamit elnyerjél, hogy ő is sajnáljon, együtt érezzen veled és megsimogasson, ez mind a *szeretet hiánya*, mert az Úr szeretetében nem teljesedtünk be. Ha ezt ki akarod csikarni a másiktól, lefelé mész. *Lefelé* fogsz menni és nem fölfelé.

Nekünk fel kell menni ilyenkor a *Sion* hegyének tetejére, és onnan látszik, ahogy az Úr látja. Az Úrnak minden helyzetre *van megoldása*. Nincs olyan helyzet, hogy azt mondaná, hogy erre nem tudok segítséget nyújtani. Majd gyere holnap, addig összeül a tanács, és valamit majd kitalálunk. Nincs ilyen helyzet!

Oda fel kell menni, és amikor a Szent Szellem nyújtja a vigasztaló karját, akkor kell engedni magadat megvigasztalni, mert Ő elvégzi. Ő a vigasztaló, és meg tudod így magadat erősíteni az Úrban, a Vigasztaló által.

Igenis van reménység! Le van írva, hogy az Úr velem van, az Úr megerősít és megsegít. „És megerősítette magát az Úrban!” Ez az első tanulság. A másik nagyon nagy tanulság, a következő versben van.

1SÁMUEL 30,7–8.

7. És monda Dávid Abjátár papnak, az Ahimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjátár odavitte az efódot Dávidhoz.

8. Megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Üldözzem-e ezt a sereget? Utol-érem-e őket? És monda néki: Üldözzed, mert bizonyosan utoléred, és szabaddulást szerzel.

Másik óriási tanulság, hogy Dávid ebben a helyzetben mikor magát megerősítette az Úrban, és minden félelmet és hitetlenséget elűzött magától... Mert ilyenkor a félelmek ragadnak meg minket.

Amikor magát *megerősítette* az Úrban, akkor az Úrhoz fordult a *vezetésért*. Mit tegyek? Utánuk menjek, legyőzőm-e őket, vagy sem? A magunk esztől nem tudjuk kitalálni, hogy mi a legjobb megoldás ilyen helyzetekben, és egy vezetést kell megtanulnunk venni az Úrtól.

Dávid az efódot kérte. Az Ószövetségben a papnak volt az efód, amit magára öltött, és azon volt a hósen, a hósenen a tizenkét kő, Izrael törzseinek képviselőit, a törzseknek a nevével, és ezen a hósenen belül pedig volt az Urim és a Tummim.

Ez két kő. Ezek be voltak oda rakva, és így kérték a vezetést, hiszen a Szent Szellem még nem volt bennük. És amikor a főpap hozta ezt az efódot, akkor Dávid feltette a kérdést, és megkapták a választ.

Nekünk ma a *Szent Szellem* az Urimunk és Tummimunk, és az efódunk, és rajta a hósem. Ami akkor a *vezetést* adta, nekünk az a Szent Szellem. Nekünk egy olyan *közösségbe* kell kerülnünk vele, hogy a legnagyobb bajok se vigyenek olyan mélységbe, hogy elfeledkezzünk arról, hogy abban a közösségben Ő *vezetést ad*, és a legjobb *kimenekedést* fogja adni.

Olyan dolgokat fog előhozni, hogy nem is gondoltál rá, hogy ez lesz a megoldás, és magasan afelett lesznek ezek, mint kérnéd, vagy elgondolnád, hogyha megtanulod, hogy hogyan kell *hozzá fordulnod*. Ez kulcs a keresztény életben.

Ma el kellene jutni oda a keresztényeknek, hogy elismerik a Szent Szellem bennünk való lakozását és élnek vele. Mert feladata a Szent Szellemnek, valamiért ott van bennünk. El akarja végezni ezeket.

Meg kell tanulnunk tehát nekünk a Szent Szellemtől ilyen *vezetést venni*, ahogy Dávid tudakozódott. Mert ha az Úr azt mondta volna, hogy ne menj utánuk, nem jutott volna győzelemre. Az Úr bátorította, hogy menjél utánuk, és győzedelmet veszel. És nézd meg, hogy ezután milyen *természetfeletti erőt* kapott az Úrtól, amikor elvette a vezetést.

1SÁMUEL 30,18–19.

18. És mindent megszabadított Dávid, valamit elvittek az amálekíták; az ő két feleségét is megszabadította Dávid.

19. És semmijük sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik, a zsákmányból sem és mindabból, amit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott.

Semmi nem vezett el belőle. Nem tudott az ördög lopni, sőt még egy hatalmas *zsákmánnyal* tértek vissza, mert az ellenség táborra, amit összegyűjtött, azt is elhozták. És olyan *természetfeletti erőt* kapott, hogy alkonyattól másnap estig hadakozott Dávid. Az *huszonnégy óra* hadakozás.

Mert az Úr *bátorította* és *felkente* őt erre. Nélküle Dávid nem indult volna el. Jobban ismerte az Urat, hogy mit kell tenni. Hatalmas harcra volt az Úrnak és Szent Szellemben cselekedett. Szorongató helyzetekben óriási tanulság.

A Biblia tanítja, hogy az én juhaim *hallják* az én szómat, vagyis te *meghallod* azt, amikor az Úr szól. Te azt meghallod, amikor te hozzáfordulsz segítségért, vezetésért. Olyan ember nincs köztünk, aki merné állítani, hogy valamilyen formában valaha ne tapasztalta volna meg, hogy az Úr szól hozzá.

Szavak nélkül van ez, de szól hozzánk az Úr. Közlések ezek, a *szívünk belsejébe*, a szívünk tábláira van írva. És Ő tudja, hogy hogyan kell úgy szólni, hogy mi meghalljuk. Ő teremtette a fület, és ha Ő teremtette a fület, akkor arra is hatalmas, hogy úgy szóljon hozzád, hogy te azt meghalljad.

Nem egy távoli dolog, és lehetetlenség az *Úrtól hallani*. Igenis tudunk hallani az Úrtól. Szoktam rendszeresen imádkozni, hogy Ő *szól*, és én *meghallom* azt, rendszeresen imádkozom. Ha én *kiálltok*, Ő *meghallja* azt. Ez kétirányú. Nekem van fülem a hallásra, ezért meghallom, hogy amit mond a Szellem.

Kulcsfontosságú az élet dolgaiban, *kulcsfontosságú* a tőle való hallás. A gyülekezet egészének fel kell ébrednie végre oda, hogy a Szent Szellem bennünk való *lakozását* elismeri, és megtanítja a hívőket arra, hogy hogyan vegyenek *vezetést* az eföd, a hősén, a Tummim az Urim újszövetségi használatára. Mert mi egy *jobbat* kaptunk.

És ha az működött, akkor ennek százszor jobban kellene működni, és ez minden hívőben benne van. És míg Dávid nem kapott vezetést az Úrtól, addig semmit nem tett. Mi meg szaladunk nyakra-főre.

Ide szaladunk, oda szaladunk, kapkodunk és akkor fogott meg az ördög minket, mert nem a Szent Szellem vezetésére tettük. És még jobban megyünk bele az ördög utcájába, ha ilyet teszünk. Nagyon tanulságos.

Záró Ige lesz az 1Korinthus 10,13. Pál szinte vigasztalja a hívőket, kihallani a vigasztalást.

1KORINTHUS 10,13.

13. Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem hagyja, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.

Vagyis halljátok meg, hogy *nem Isten kísért*, mondja nekik. Nem Isten kísért, amikor bajban vagy, nem Isten kísért, amikor beteg vagy. Nem Isten kísért, amikor összezsapnak a hullámok feletted. Miért tenné? Pontosan tudja, mennyi hited van, pontosan tudja a gondolataidat, ismeri a fekvésedet, a járásodat, a kelésedet. Miért kísértene? Felejsük el.

Hű az Isten, ezt be kell jelölni a Bibliába mindannyiunknak. Figyeld, még a kísértésekben is van gondja ránk, nem hagyja, hogy azon felül legyetek megkísértve. A kísértés nem tőle van, de amikor meg vagy kísértve, akkor azért odaáll, és azt mondja, hogy na, eddig, és ne tovább. *Nem hagyja*, hogy a felett legyél megkísértve, mint amit elszenvedhetnél.

Sőt a kísértéssel egyetemben – most figyelj – a *kimenekedést is megadja* majd, hogy képesek legyetek elviselni. Nincs olyan helyzet, amiből az Úrnál ne lenne kimenekedés. És megadja a kimenekedést, hogy képesek legyetek elviselni.

És tudod-e, hogy mostanában a Szellem által nagyon sokat imádkozzuk ezt. Nagy szabadulást ad az Ő felkentjének! Nagyon sokszor jön ez, amikor nyelveken imádkozunk. Kapsz róla magyarázatokat, hogy hová folyik az imád. És ezt imádkozzuk magyarázatban: Nagy, hatalmas *szabadulást* hoz az Ő felkentjének!

Mert vannak helyzetek, amikor meg kell állnunk, sokaknak sokféleképpen. És az ördög mindenkire készít *terveket*. Tudd meg, hogy ahogy az Úrnak meg vannak a tervei, az ördög is készíti a terveit. De az Úr kidolgozza a kimenekedést, s ez a lényeg, hogy ezt megtudj.

A *kimenekedés* ajtaját pedig hogyan tudod megtalálni? Csakis *hit által*, ennyire fontos a hitünk. A hit által van a kimenekedés ajtaja, másként nem fogod megtalálni, ha nem hitben vagy. Az egész *hitpróba* sorozat arról szól az ördögnél, hogy *ellopja a hitedet*.

Nem igazán a házadat akarja ellopni tőled, de lehet, hogy azt is elveszted közben, vagy néhány részvényt vesztettél, vagy ez történt vagy az történt. Nem erre törekszik. A hit harcában a hitedet akarja ellopni. Ugyanis, ha a *hitedet feladtad*, akkor többé *nem* vagy *veszélyes* a számára.

De amíg a *hitedet használod*, addig ellenség vagy és *veszélyes ellenség* vagy. A hitünkre kell nagyon vigyázni, és a hitünk által minden kimenekedési ajtót megtalálunk az életünkben, minden megkísértésből és minden bajból.

És ezzel a hálaadásban fogjuk a mai igesort zárni, hogy megköszönjük Istennek, hogy méltóvá tett minket arra, hogy *meghallhatjuk* az Ő hangját. A szent vér tett minket méltóvá, hogy meghallhatjuk Őt, hogy meghalljuk ezt a *belső vezetést*, és nem vagyunk magunkra hagyva ebben a világban.

Álljunk fel, megteszünk egy rövid, de nagyon fontos megvallást, hogy meghalljuk az Urat. Az én juhaim hallják az én szómat, tanítja Jézus. Úgyhogy meg van a te efódod, meg van a te hósemed, és az Urim és a Tummim benne, és pontos vezetésed van az Úrtól mindig minden helyzetben.

Ezt tudnod kell, és akkor nem fogsz félni, és nem fogsz rettegni, és nem tud az ellenség megkínozni a félelmeivel és a zaklatásaival. Elmondjuk együtt.

Ő szól, és én meghallom azt. Ő szól, és én meghallom azt. Nekem van fülem a hallásra, meghallom, mit mond a Szellem. Nekem van fülem a hallásra, meghallom, mit mond a Szellem. Nekem van fülem a hallásra, meghallom, mit mond a Szellem. Drága Szent Szellem, amit szólsz a szellemembe, mindazt meghallom, mert a szent vér méltóvá tett, hogy meghallhassam a hangodat. Ámen.

Dicsőség legyen Istennek! Az Úr kegyelme, hogy dicsérhetjük Őt.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.